

LIBER II.

ASTRÆ DESCENSUS
in Terras.AD CLEMENTEM IX,
P. O. M.

Cùm sub ipsius auspiciis , Anno
M. DC. LXVIII. Hispania , Gallia,
Lusitaniaque inter mutuaë Pacis am-
plexus conquievissent.

O D E I.

UT sepulcrali redivivus igni
Ales attritam recoquit senectam ,
Purpuram plumis , medicâque nactus
Clade juventam ,

Sic suum turpi renovatur ævo
Labe depulsâ decus. Execrati
Hactenus ferri senuere longis
Secula rugis.

Pota Mavorum coluit rubigo ,
Dum Tagum Bœtis , Rhodanusque magnum
Allatrat Scaldim , trepidisque pallet
Sequana ripis.

At

At simul CLEMENS Latîâ revinxit

Infulâ crinem, pluvialis auri

Omen arrisit, quod athena fregit

Pila Gradivi.

Visa, nec mendax fuit auspicato

Iris occurſu cecinisse Pacem,

Cum recurvasset prope Vaticanos

Brachia clivos.

Iris ASTRÆÆ, reduciſque legum

Esſedo ſtravit per inane leptos

Floribus calles, liquidisque picta au-

læa pyropis.

Iris in torras viridi sereno

Lucis invexit locupletiores

Spes Amaltheæ, gemino foventis

Ubere nectar.

Sponte ſubmiſſis dominata campis

Fauſtitaſ flavam Cereris procellam

Fudit, Hispanis ſolidum daturam

Falcibus aurum.

Hinc, & hinc pronis tumuere botris

Textiles ulmi: Bromijque crater

E Pyreneis trepidare juſſit

Vina pruinis:

Nuper invidit querulus Leoni

Belgico Samſon: vomit ille paſſim

E ſoporato potioris Hyblæ

Flumen hiatu.

Gaudet irarum poſuiſſe molem

Gallus, & ſegnus galeæ veterno,

D

Pet.

Perque thoracum viruisse laxas

Lilia squamas.

Ales Hispani Jovis efferatum

Ausa Bellonæ rapuisse fulmen,

Fulmen in gemmas, roseosque circum-
fudit in imbres.

Ferreis latè redimitus armis,

Penè captivo Tagus ibat alveo,

Nunc Midæ trudit liquidum coruscâ

Fulgur ab urnâ

Iridem dudum coluisse tellus

Visa subsultat, Latijque nutu

Præsidis gaudet sibi lapsa fulvo

Secla metallo.

Vidimus Iani reuuentis umbram.

Nuper obstructas adamante valvas.

Hinc licet major fueris Quirino

Cæsare, CLEMENS.

Attamen parvam foribus precamur

Annua rimam: violanda Thracum

Sceptra Gradivo, triplicique submit-
tenda Tiaræ.

Bosphori fletus, genialis esset

Risus ASTRÆÆ quatientis hastaræ

In cicarices, & inulta Thressæ

Cornua Phœbes.

* * *

SEMI-

SEMILUNARIS ALUTA,
PATRICIÆ NOBILITATIS
INSIGNE,

è Romanorum calceis

*Christianorum Equitum pedibus affigen-
da, quò NOBILITATEM ipsam
proculcando augustiorem
reddant.*

AD EQUITES SICULOS,
ODE II.

EST & Sicanæ Thracia vis lyræ,
Blandusque magnes. Nuper ad Albulam
Longum coronatis soporem

Manibus, Aufoniisque noctem

Fregi sepulcris: nec vetuit Charon

Umbras choreis frangere tibias,

Gressuque Lunato secures,

Et trabeas, lituosque, & atris

Augusta ceris stemmata splendidum

Calcare; donec pulveris aridum

Offendit attritum profani

Materies opulenta fastus.

Ducebat agmen fuetus ab hispidis

Serranus agris sarcula Romulis

Inferre sceptris, & pusillo

Fabricij, Cuiique censu;

Comæque luxus impatiens Cato,
 Et implicatis plurima brachiis
 Retro sequebatur Quiritum
 E tumulo rediviva pubes.
 Tum quisque furas flexit Ionici
 Ad jura Iulus : nunc placido prius
 Elatus ictu ; mox rotatu
 Turbinco quatefecit Euros
 Sublimè raptus. non refugum pedem
 Sic flexuoso circumat alveo
 Mæander, obliquatque sese in
 Artifices labyrinthus angues.
 Sed concitato forte redux equo
 Solvit choream Phosphorus. Illicet
 Hinc, & fugaces inde tristem
 In nebulam rediere Manes.
 Vertigo præceps, & trepidus pavor
 Diffibulatas dempsit Equeltribus
 Lunas cothurnis, quas Sicanis
 Ausonio laqueare nexu
 Fas est Alutis. Nunc mihi strenuas
 Nudate plantas : novimus inclytos
 Munire gressus, & togati
 Sanguinis emeruisse cultum.
 Primum solutis crinibus Atticam
 Veto cicadam. Pluma superbiam
 Instillat Heroum cerebro,
 Et volucres sine lege curas.
 Quid distat Iro Laomedontius
 Nepos, avitæ ni sit adorcæ

Sincerus hæres ? Nilus Afrum
 Cùm fatuo vehat amne limum,
 Inauspicatam celat originem.
 Pudetque flavis è Libani cedris
 Amnem Palæstinum rotari
 In piceas putre funus undas.
 Ni mens honesti sedula proluat
 Illime pectus ; nec Tagus aureâ
 Illusus urnâ , nec liquenti in-
 fusa Tyros decorabit ostro.
 Venis adultum splendidius later,
 Et lucet aurum. Dalmatico ferax
 Tellus metallo , spernit alta ;
 Frondis opes , viridemque fastum.
 Nunc heu propago mollior occupat
 Plausus avorum , & Patriciam fidem
 Mentitur imbelli pharetrâ
 Nominis , aucupioque laudum.
 Fuliginosa cur proceres tument
 Prisci faginâ sanguinis ? altius
 Suspendit in palmis volatum
 Niliaco sata pluma Cælo.
 Bombyx inempto se pretiosius
 Involvit auro ; magnificentius
 Examen Hyblæum coronat
 Dædalæis sua castra ceris.
 Non æra patrum funea lucidas
 Torquent favillas. Spretus honos flagrat,
 Ut picta caligantiores
 Per nebulas rotat Iris ignes.

Vestigiorum summa tegit leo
 Caudæ flagello. Novit & indoles
 Virtutis occultare regum
 Sceptra atavûm , proavûmque fasces,
 Ulro obruentem semina Gloria
 Fœcunda laudum germina detegunt.
 Quin ipsa neglectu decora
 Nobilitas ad inhospitalem
 Obliviosis fluctibus insulam
 Impellet. Astris nonne premet rotas,
 Qui discet augustis bicornem
 Sub pedibus cohibere LUNAM?

ZENONIS NAUFRAGIUM.

Sive,

Ex adversis rebus orta plerumque
 felicitas.

AD CANDIDUM MOSELLAM.

O D E III.

LYdi fluminis aureo
 Sortitus gravidam pulvere clepsydram
 Fuscis jure vetor dies
 Metiri lacrymis. Sæpius integras
 Fert Sol occiduus faces,
 Auroram solitus mergere nubilo.
Cur scire diu putem
 Fortunæ docilem ludere dexteram?

Quæ prostermit humi manus,
 Hæc plumis eadem suppositis fovet.
 Nos adversa volubiles
 In sublime vocant. Haud tenui lucro
 Apponas graviter premi,
 Volvique ambiguis, CANDIDE, casibus.
 Fulvo nectare spumeas
 Calcatu numerat Lesbium amphoras.
 Mucro fortis Achillei
 Fatum triste rotat : dum tamen infodit,
 Rimaturque chalybs jecur ;
 Fert fossis medicam cuspis opem fibris.
 Inter vulnera stiptum
 Largis sectus Arabs rorat odoribus.
 Haud solvisset in aureos
 Pyrene latices viscera ; ni suos
 Combustâ nemorum comâ
 Desflagrasset apex. Sarcula sapius
 Abstrusas referant opes,
 Quæ Zonam jugulo compositam fecent.
 Cùm fulmen Mithridaticas
 In cunas cecidit , purpuream puer
 Stellarum trabeam ratus
 Vagitu pluviis annuit ignibus.
 Fortunæ violentior
 Deterret timidam bruma propaginem.
 Sed magnis eadem viris
 Vernas è medio trudit opes gelu.
 Dum bacchatur atrocius
 Nili diluvies , & liquidâ tegit

Tempestate Pharon , Ceres
 Spem Pelusiatis duplicat horreis.
 Lavum ne reputes , pati
 Quod possis. Locuples fit patientiâ
 Faultæ semen adorea.
 Idem , qui cruciat , casus eburneis
 Mox te circumaget rotis
 Intactum carie. Romulus Ilio
 Phœnix exiliit rogo,
 Et fractâ pavidus ZENO liburnicâ,
 Post discrimina Doridos,
 Sublimem petiit Palladis exedram.

LAPIS LYDIUS
AMICITIÆ.

sive,

Fides in adversis rebus.

AD THESEUM RUFUM.

O D E IV.

THeseu , Pirithoos non facile est nosse
 negotium,
 Dum fortuna tuam sponte Tagum vertit in
 hydriam.
 Explorat socios fulmineâ nube ruens lapis,
 Qui cum stravit humi divitias , proruit
 Astatum,

Exa-

Exæquatq; Codro, tum piceum theta sodalibus
 Figit pauperies ; multa licet Lælius intonet,
 Extollatque fidem, non epulas inter adulteram;
 Sed quæ virgineâ fronte sibi concolor, ad minas
 Fatorumque vices impavidam fulciat infulam.
 Ne fide obsequiis. Coccineæ non solidus togæ
 Ancillatur amor ; cum lacera est purpura,
 deficit.

Hanc vocem, comites ô animæ dimidium meæ,
 Eniti metuas , donec opem rebus in asperis
 Ultro sufficiant, & panacem vulneribus pre-
 mant ;

Teque auro, luteus cum jaceas, si licet, oblinant.
 Ex his forte novum si Pyladē nactus eris, potes
 Jam certè melius , quàm clypeo sospite
 Myrtili,

Evitare solo turbineæ tela phalaricæ,
 Evitare fallo cæruleæ fata ferociæ.

SACRA ECHENEIS,
 Irrequietis Avaritiæ votis affigenda,
 in gratiam D. ANTONII PARISI,
 Equitis Leontini.

O D E V.

LUCIDAS cælo spatiosa Doris
 Cùm premat squamas, vitreosque fluctus;
 Poscimus , si qua est ECHENEIS , ur de-
 scendat ab astris.

D 5

Cux

Cur enim Graiam cohibere dorso
 Debeat pinum ? Vehit illa castas
 Siderum merces , nec inauspicatis
 Vapulat undis.

Rectius sistet locupletiorum
 Alitem proram. Secat hæc profani
 Gurgitem Nerei malè dedolatis
 Texta cupressis.

Transtra suspendit metus : ægritudo
 Mentis inflecti facilem carinam
 Curvat : antennis sedet , & relaxat
 Carbasa liyor.

Excubat clavo sitientis aurum
 Tantalii pallor. Cynosura nautis
 Fit Midæ votum , geminusque Cræsi
 Lamina Pollux.

Serici frustra vetuere funes ,
 Et recurvato ex adamante morsus
 Hanc procellosis dare fessa lymphis
 Rostra liburnam.

Omne Neptuni irrequieta marmor
 Sulcat , in curas hyemante stabro
 Navigaturis sitis ipsa nandi
 Sufficit Euros.

Remigum quisquis pelago jacentes
 Insulas vellèt frutricare gemmis,
 Et graves auro cubuisse circum
 Prothea phocas.

Bosphoro vellet sociare Thulen :
 Vellet Hispanis dare rastra campis ;

Et Canopeis sua posse mergi
Vellera spumis.

Quidquid aut fucat pretiosa Sidon;
Aut acu illudit Phrygiâ Sicanus
Artifex ; quidquid fluit è Sabeo
Cortice , poscit.

Tot tamen partis tumefactus hydrops
Rebus inflatur magis : irrepertas
Trans Atlanteum pelagus laborat
Verrere gazas.

Acrior sic est rabies favillâ,
Teda quò major. Violenta sic est
Unda , quam trudit populante sylvas
Vortice torrens.

Interim , ne quid vitij , probrique
Huic rati desit ; simulare novit
Monstra Vertumni rapientis omnes
Ore figuras.

Namque fit centum religatus hamis
Harpago , quærit quoties tabernis
Pauperum merces , & avita regum
Pocula mensis.

Serpit urbanis ut hirus ripis,
Civium incautis nocitura venis ;
Donec emungat rutilum tenaci
Dente cruorem.

Nunc inhorrescit rubus , ambulantis
Penulæ prædo , trabæque terror :
Ipsa vicinas malè tuta velat
Carbasus aras.

Nunc , relaxatis ut echinus asper
 Spiculis turget , veteresque notâ
 Sede cultores fugat. inde milvi

Concipit unguet ,

Ne diu visis inhiet crumenis.

Crederes auri violentiorem

Esse magnetem , nisi forte ferreos

Ferret amores.

Sæpe nocturnus per opaca lunæ

Damna fit bubo , laniatque somnos.

Divitum densis vigilata mœrent

Stragula curis.

Sæpe Phineam simulat Celæno

Inquinaturam dubiis onustam

Lancibus cœnam : licet hæc acerves

Ostrea nullis.

Et sacri lactes , aviumque pictas

Fulciar guttas. Flet ad imminentes

Luxus ærumnas ; bibiturque potò

Fletus Iaccho.

Plura ne poscas. Fit atrox satelles

Æaci , qui jam jugulo propinet

Euclioneo liquefacta fulvæ

Fulgura massæ ;

Aut paret votis opulentiorum

Sericam filo bicolere restim ;

Invido postquam malefuada læsit

Lucra flagello.

Heu putrem sensit tineam supellex ,

Seque devolvit fugiens ad imos

Plutus hæredes ; & adhuc opum spes
 Provocat undas ?
 Fata nil terrent , & Apeliotæ
 Contumax flabrum ? pavidumne pinus
 Belluis credet latus , & profanis
 Lina Maleis ?
 Remigum frustra cupidam latramus
 Indolem : stellis nisi lapsa sit vis ,
 Quæ ratem sistat , peritura sese
 Merget in auro.

CONCENTUS DORICUS
 è Fortitudinis palæstra Heroicis
 Viris accersitus.

Hoc est ,

Consona Factis Oratio.

O D E VI.

Postquam trifaucis colla ferociæ ,
 Torvosque rictus vinxit aheneis
 Oetæus Alcides catenis ,
 Elysiâ cubirurus umbrâ ,
 Sensit solutis populeam comis
 Repsisse frondem , sponte sequacibus
 In ferta ramis ; & migrantem
 In citharæ simulacra Clayam.

D 7

Quam

Quam dum recenti flamine percitus
 Laborioso pollice verberat;
 Hæc inter Heroum propinquas
 Commemorant cecinisse turmas.
 Depone magni verba supercili
 Mentita larvas, quisquis in arduos
 Luctaris astrarum penates,
 Et minui metuente plumâ
 Vicina pulsas limina Gloriæ.
 Odit loquaces illa monedulas,
 Odit cicadas, & strepentes
 Artifici sine lege ranas.
 Sit lingua dextræ concolor; aut labris
 Imponat æquum lora silentium:
 Ne mimus imbelli cothurno
 Romuleâ videare scenâ.
 Libram fatigent verba. Loqui rosas
 Datur puellis, Non steriles amat
 Bellona plausus. Vox Minervæ est
 Terrificam violare Phlegam.
 Sat fatur ensis. Sat clypeo dedit
 Virtus loquelam, Si generosius
 Lauru coronabis pharetram;
 Sat pharetrâ tonuere latides.
 Haud se Gradivo devovet impiger
 Miles decoræ cultor adoreæ,
 Qui pila contorquet palato
 Compositis phalerata nugis
 Dum pulsat hastis nubila, spumeis
 Fervere bullis Lyfimachum feram.

Nostrum est triumphales timendis
 Viribus emeruisse palmas.
 Non hæc retortis Clava decentius
 In fila nodis serperet in Lyram;
 Ni bella cygnis, ni tulisset
 Raucifonis per opaca sylvæ
 Cladem cicadis; mox Erymanthios
 Fœdasset apros, & Scythico è sinu
 Torquata vellisset puellæ
 Balthæa, Threjiciamque peltam.
 Defuncta magnis tela periculis
 Siticulosis auribus Atticum
 Federe carmen. Pallas egit
 In citharæ modulamen hastam.
 Et jam canora hæc dulcè tonat chelys,
 Quæ fregit olim truncus Ibericum
 Triformis hæredem Chimæræ
 Geryonem, æripedemque cervam.
 Adhuc triceno vulnere faucias
 Suspirat hydras Lerna: meis adhuc
 Pulchrum Cleonæi leonis
 Spirat in exuviis trophæum
 Incisa Calpe muta loquacibus
 Fert monstra saxis. Jamque perennibus
 Patet columnis, quod viator
 Attonito legat ore, carmen.
 Vir ille, non qui turpè latraverit,
 Umbraſque vano terruerit metu:
 Sed quisquis expugnat lacertis
 Cerbereas animosus iras.

Hæc

Hæc feriatum dum canit Hercules;
 Luxere manes : ter Phlegeton suam
 Succussit urnam , terque centum
 Edomitis fremuere spiris.
 Portenta Lethes , Tum , coëuntibus
 In altra nervis , Barbitos igneam
 Trajecit Orionis aulam ,
 Digna sacris fluitare valvis.

TABULA NAVIGATIONIS

Aulicis Principum Ephebis
 objecta.

Vatis donum

MARCELLINO FLORO puero , in
 Hispaniam Navigaturo.

O D E VII.

NE desideriiis merge , precor , ratem,
 Cui te cumque Noto credis ab Himerâ,
 MARCELLINE , remotam
 Trajecturus Iberiam.

Post Tusci rabiem , postque Ligustici
 Mæandros pelagi , deterius latrat
 Sulcandum maris æquor ,
 Aulæ fluctibus hispidum.

Illic sollicito flamine Gloriæ
 Quisquis patricias flectit ad insulas
 Pictâ mole Chimæram ,
 Majorum spoliis gravem ;

Cau-

Cautus permetuat triste , quod immminet
Votis , naufragium. Quippe minacibus

Obluctantur in auras

Regum testâ Cerauniis.

Anceps ante fores Bosphorus huc vagâ,

Atque illuc refluâ Doride , sospitem

Ripâ ducere somnum

Fortunæ vetat anchoram.

Hærebit tamen hæc margine littoris,

Fulvo si scopulum dente momorderit.

Sed jejuna Charybdis

Hunc siccis inhiat labris,

In portu miseris nulla datur quies.

Fit spumosa palus major Atlantico

Quæ spirabat amica

Lassis otia linteis

Fatalis statio. Trans Abylæ juga , &

Calpen oceano credere tutius

Magellanica pinus

Mallet turrigerum latus.

Non , si Graius honos trudit Jasonem,

Argoamque vigil Tiphys agat ratem,

His prædârier undis

Flavum cogeret arietem.

Ergo quot Libycis syrtribus asperet,

Euripisque Therin , quotque remugiat

Crebris Aula Caphareis

Hac tradam minimè rudis

Nauclerus tabulâ : quò pateat tuis

Oblatum pelagus nobile palpebris ;

Et

Et discrimina parvis
 His hærentia paginis.
MARCELLINE, viden circuitum, & prope
 Immensam huic Thetidi serpere fasciam,
 Longi more draconis
 Curvantis volucres hydras?
 Sunt hic Hesperidum mala; sed undique
 Circumfusa scater ripa periculis,
 Quæ formidine captos
 Arcent littore navitas.
Vix prospectat humum qui sibi suaferit,
 Jam firmasse rudi fune liburnicam.
 Tunc impune quiescit,
 Cùm semper bene navigat.
Hæc ne prætereas: torvus ad hospitas
 Invitat Strophades livor, ubi suâ
 Semet cuspide, & unguî
 Phineæ feriunt aves.
 Postquam degeneres dux Telamonius
 Admisit furias, quòd sibi callidus
 Præferretur Ulysses,
 Pavit pectore milvium.
Illinc dexter abi; læva veneficam
 Circen saxa tenent. Ni Veneris dolo
 Propinata recuses
 Blandimenta libidinum;
Jam jam, nulla mora est, bellua squameis
 Evades humeris; aut Calydoniis
 Hirsutissima setis,
 Mox volvenda luto pecus.

Proh quot monstra fremunt ! Sed paveas magis
Vocalem Paphiâ fraude malaciam ,

Et dulcedine cantus

Ductus in thiasum feras.

Hic ipsa in scopulis tetrica frons placet ,

Et ridet mediis spuma coralliis ;

Quam festiva Voluptas

Picto trajicit alveo.

Cunctandum hic nihil est. ocyus , ocyus

Subducenda celox : nec fatis auribus

Excludas modulamen ,

Et spectacula palpebris.

Quin utraque manu serica torqueas ,

Ut Laërtiaden Parthenium decet ,

Casti vincula Amoris ;

Quæ , ne te rapiat Cypris ,

Nectas Virgineis Brachia carbasis.

Multis exitium suavit , & intulit

Quæ pellax prope cunctos

Siren perdidit Aulicos.

Hic fluctus metuas. spumea candidum

Cogit nare gregem Curia , quâ fretum

Vulgi vapulat undâ

Venalisque superbiz

Curis lymphæ tonat. Si sapias , integro

Fallas remigio pervigil Ambitum.

Cur indebita poscas ,

Quæ virtus vetuit tuis

Metiri cubitis ? Alba Quiritium

Fuscatur piceis sæpe coloribus .

Et

Et plerumque cruentis
 Turpatur maculis toga.
 Syrtes , & brevia hæc navita callidus
 Vitabis , quoties fugeris improbi
 Catus otia. vix te
 Vili fulgura Castoris
 Reddent incolumem , si malè fregeris
 Aut lenociniis mollibus indolem ,
 Aut impegeris altum
 Argivi genus Inachi
 In turpes Maleas dedecorum. Viden.
 Ut suffulta latus Scylla calumniis ,
 Cuique infligit in horas
 Magno vulnera nomini?
 Nolis plura. Comes te prope regium
 Littus sistet Honos , si venerabilem
 In Virtutis arenam
 Fessam duxeris anchoram.
 Id tantum moneo : sis memor Aulicurn
 Furari in mediis Protea fluctibus.
 Hic suadebit ad omnem
 Temet fingere malleum.
 Sic molle ingenium gesseris ad novam
 Regnantis faciem ; lenis ut aspero ,
 Pacatusque furenti , &
 Venâ divitis eloqui
 Occurras hilari , lenè fluentibus
 Ad libram salibus. Sed temerarium
 Obtrudas cave palpum.
 Assentatio cereis

Figens magniloquum nectar in auribus,
Semet vulnificis læsit aculeis.

Heu fraus Dædala vocis
Plures prodidit Icaros.

At cur muta silent barbata? Nauticam,
Proh mirum! TABULAM conspicio altius
Evasisse per auras,

Dum quærit rutilam ratem.

Felix auspiciam suadet, ut æmulo
MARCELLINE, dolos inter, & horridum

Spumis Nereæ, supplex
Obtutu ferias polum.

Si clavum Pieras flectat, & in Deum
Inconcussa fides; tutus Iberico
Sittes littore ditem

Laudum merce liburnicam.

ENTHUSIASMUS PARTHENIUS,

Ob exulem è terris pudicitiam.

ODE VIII.

Incesta sacrum secula, secula
Audite Vatem. Non ego nobilis
Cultor Palæstini recessus
Mollè canam, crotaloque castas

Tra-

Tradam querelas. Deucalion prope est
 Merfurus orbem. Quid Cythereios

Castigat ignes, ut profanis
 Alluvies rediviva terris?

Quacunque serpunt lumina, Cypriæ
 Vestigal Ætæ solvitur. innocens

Imago rerum decolorem

Cogitur erubuisse scenam.

Ementiuntur sidera pellices,

Jovisque tædas, Ut niteat suo

Rapina Baccho, miscet astris

Gnosfiacos Ariadna crines,

Libido fingit Numina Minciis,

Quò nuptiarum monstra pati queant,

Non uda crystallus placeret,

Ni Paphiis foret usta flammis.

Arridet imber, qui Danaen riget

Auri procellâ. vel trifidi juvant,

Quos torquet ignes fuetus ales

Iliacam rapuisse prædam.

Umbram sopori populus explicat

Complexa vitem, quæque suum nequit

Incisa Phyllis litteratis

Corticibus simulare vulnus.

Furata sculptum gemma Cupidinem

Opima mensis fercula sustinet;

Perque erubescendos culullus

Vina docet fluitare lusus.

Fastigiatis sæpe palatiis

Impune frontem nuda tegit Dryas;

Pinnæque designant sagittas,
 Quæ Gnidiam peperere cladem.
 Quo fertur audax Pegasus intimas
 Vilurus ædes; gaudet oleribus
 Pictis lacunar, & salaces
 Fabra fovent asarota Faunos.
 Aulæa Siren plurima spumeo
 Succendit ostro, quæ malè providis
 Latenter inspirare possit
 Luminibus furiale virus.
 Quovis superbi parietis angulo
 Crystallus hæret pensilis, ut suam
 Puella pugnax in comarum
 Cæsariem calamitosa vibret;
 Fulvisque nodet fluctibus aurea
 Coralliorum retia; vel Pharon
 Struat pyropis, quò capillus
 Idalios jaculetur ignes.
 Laboriosæ, quod superest, manus
 Frontem nivoso fulgure collinunt,
 Genisque cerussam, & rubentem
 Ad speculum cubitale figunt
 Spumam metalli. Displicet innocens,
 Simplexque vultus area, liliis
 Datura vectigal; rosarum
 Ni sterili fruticaret auro,
 Cur nuda mulcet dextera psittacum,
 Si delicatæ Cypridis exprimat
 Nomenque, natumque; & reclines
 Ad sonitum remoretur aures?

Cur

Cur impudicam balbus adhuc puer
 Canit Corinnam ! cur teneras rudis
 Firmare plantas , scit choream
 Ad Paphias agitare buxos ;
 Heu visa pronam Cyrrha superbiam
 Curvasse Cypro ! funca flammeis
 It Pimpla rivis , & pudicam
 Bellerophon vitiavit urnam.
 Quid non profanum spirat adulteris
 Excusa praelis pagina , quam fleat
 Turpata Pallas , & protervo
 Castus amor jugulatus ungui ?
 Nunc veltra , Divi , flumina flagitat
 Pollutus orbis. solvite cardines ;
 Nimbisque , laxatisque ponti
 Marginibus tumulate terras.

AD BOMBYCEM.

O D E IX.

PHœnix Sicanus frondeo cubans toro,
 Sospite perpetuam
 Nactus juventam semine,
 Seu fabræ rostris metiente dividis
 Fila datura togis,
 Regumque zonis purpuram ;
 Seu forte tanquam sericæ prædæ reus
 Vincula fulva trahis,
 Fulvumque rodis carcerem ;

Car-

Carpes soporem byssiam, & Mori comâ
Penfile funus eris;

Idemque lethi pharmacum.

Mox tutus innocentia, è vinculis petes
Versicolore fugâ

Pusillus ales nubila.

O detur hujus exitu fati, meum

Frangere posse putrem

Pellis caducæ corticem!

Ut, cum daturus ultimam sim fabulam;

Stirps rediviva rogo

Sublimè sustolli queam.

NEPENTHES HOMERICUM.

Sive,

Rerum Cælestium Meditatio,
Ad abolendum animi mœrorem effi-
cax Amuletum.

AD PANTALEONEM NUMAM.

O D E X.

HUMANIS, NUMA, gaudiis
Styx infusa latet. Vix Gilimeris

Pulsanti digitis lyram

Terfit deciduas spongia lacrymas.

Fœcundus dolor est sui,

Nec pelli facilis. Gliscit acerbius

E

Quam

Quàm sulphur Siculi specus,
 Quo pascit tumidos Mulciber halitus.
 Quo te cumque vagum feras,
 Perlustrare domum crede Trophonij:
 Sic tam foeta malis humus,
 Et quidquid tereti concipitur globo
 Nunquam nubis inops fuit,
 Aut non flenda dies, si piceo velis
 Nosci tristitia calculo;
 Index mœstitiæ deficiet lapis.
 Nequicquam cupidum lætus
 Compones vitrei margine Mincij,
 Venaturus imaginem
 Fraudantis quærulæ pabula nœniæ.
 Indignata ferocius
 Sopitam repetet cura proterviam.
 Hæc inter Pharias, velut
 Affixus Tiryò vultur, amyntides
 Rostrum merget, & uvidam
 Arcano feriet felle licentiam.
 Nusquam lætus eris; licet
 Quò te vota ferant, lina retorqueas
 Dextro pulsa Favonio;
 Si radant luteas vela crepidines.
 Divellenda solo ratis,
 Quæ clavum superas flectat ad insulas.
 Sic tellus minor, & minor
 In puncto tenuem nec refugam mori
 Scenam diminuet sui,
 Et secum fatui materiem mali.

Jam quis tunc fleat abditas
 Ærumnas atomo, nec potius velit
 Imis transfuga sedibus
 Stellatis tabulam figere postibus?
 Illuc trude liburnicam
 Mentis PANTALEON, nauta frequens tuz.
 Æternis procul exulant
 Mœroris tetrici nubila finibus.
 Aures huc age: senties
 Quàm lætis reboent astra celeusmatis.

EXCUBIÆ TUTELARES
 FLORIBUS, SPINÆ.

AD P. MARCELLUM SPINELLUM,
 Neapolitanæ, & bis Siculæ Pro-
 vinciæ Societatis JESU
 Præpositum.

O D E XI.

ABsonum credam, coëunte sylvâ,
 Quod RUBUS fulvis trabeatu hamis
 Fulserit pulchros per opaca ruris
 Pignora fasces?
 Nulla Phæaco cumularet auro
 Gleba Pomonam, nemus omne vallo
 Ni premant Sentes, dominâque pellant
 Fronte rapinas.

Forſan Autumnus didicit magiſtro
 Vere, quò tutus foret, è propinquis
 Hinc, & hinc dumis ſibi hoſpitalem
 Ferre coronam.

Verna Pæſtanis ſua regna Chloris
 Circuit telis, viridique faſtu
 Veprium FLORES, quibus ipſa gaudet
 Sternere cunas.

Inde nativum decus, & ſequacem
 Illa tutelam rapit; inde cultis
 Sufficit vires, tenerique riſus
 Oſcula prætis.

Ergo quid majus, potiùſve noſtra hæc
 Hibla LOJOLÆ ſibi flagitaret;
 Quàm tuam, MARCELLÈ, ſacram decorâ
 Cuspide SPINAM?

Illa Sebethi prætioſiorem
 Hauſit argento calamum, rubentis
 Spiculi fovit radios aviri
 Germinis oſtro.

Mox, ut auſtuſtis adolevit aris
 Dives IGNATÌ facula, Stagiræ
 Frondeum ſepſit nemus, & Quirinæ
 Rura Minervæ.

Quin Palæſtinæ Themidis ſecundos
 Auſa jampridem revocare plauſus,
 Æqua Campanis, Siculiſque ſanxit
 Jura viretis.

Hinc odoratâ toties loquelâ
 Te ſuis magnum patefecit arvis

Flora munimen, Sicanisque desti-
nata Rosetis

Scriptis hæc. Posthac Tribulos feraces

Educent campi: vitio carebunt

Hiscæ si fundat similes agrorum

Copia Vepres.

Veris Hyblæi seges, & comatis

Faustiras latè dominata sulcis

Sub RUBI signo viret, & Sabæum

Trudit Aprilem.

Ille demissum violis honorem

Protegit; canum regumen ligustris,

Et verecundum roseo pudorem

Exigit auro.

Ad salutare Clytien favillas

Imperat vergi, tumuloque suadet

Flere narcisos, viridemque Cælo at-

tollier irim.

Mitis occurfu, facilisque tangi

SPINA MARCELLI est. Hilarat vel ipse

Vulneris morsus, teretique trudit

Cuspide gemmas.

Censeas stellæ radium serenæ

Fervidum curis, animæque magnæ

Divitem: sic tam vigil in tuendis

Excubat hortis.

Floreum passim locupletiore

Fudimus venâ Zephris tributum:

SPINEUM postquam subiit capillis

Hybla tiaram.

Hæc ubi vernâ perarasse fertur
 Paginâ Chloris ; dederunt decentes
 Gratia lustris volitare pictis
 FLORE quadrigis.

ORPHEI SUDOR,

Sive,

Laboris Commendatio.

AD ALEXANDRUM CORDUBAM.

O D E XII.

FRacturus olim CORDUBA, Perfidos
 Aulæ tiaram, cùm strueret suam
 Pellæus Alcides phalangem,
 Fama tulit maduisse largo
 Sculptam lyristæ Thracis imaginem
 Sudoris imbri : prodigialiter
 Suadente mox plectro, laborum
 Frugiferam cecinisse gazam.
 Non parva jactat semina Gloriæ
 Laboriosi sportula villici.
 Dumos revellenti latenter
 Per digitos micuere flores.
 Negat virentes, ni pedibus premas,
 Arena palmas : ni trifidam feras
 Cono procellam, Martiales
 Crista timet cohibere lautos.

Re-

Resecta lato vulnere tradidit
 Urenda pulchris ubera balthéis
 Peltara pubes. Ut cruentam
 Hostibus inferuere cladem,
 Faustas puellis Sauromatum parat
 Lucina tædas. Laus per inhospitas
 Luctatur ædes, perque summos
 Gaudet Honos equitare clivos.
 Oetæa duris clava laboribus
 Perfuncta, magnum reddidit Herculem;
 Anguemque suspendit coruscis,
 Et Nemees fera monstra valvis.
 Urbes aratrum signat, & oppidis
 Disponit arces. Colla bouum jugo
 Plerumque qui solvir colonus,
 Imposuit grave pondus Orbi.
 Hinc in secures rastra superbiunt,
 In scepra falces cedere: rusticus,
 Quandoque pero gloriatur
 Patriciam peperisse Lunam.
 Cui lambit imbres pyramis, aut loquax
 Spirat metallum, ni tenebras vigil,
 Aut duxit ad Lychnum Cleanthis,
 Aut niveâ cataphractus irâ
 Sudavit, alsit, pulveream bibit
 Nubem Gradivi? Sola dedit Venus
 Buxo fatigandam comarum
 Cæsariem, digitosque plectris.
 Affixa cunctis desidiâ verat
 Natura rebus. Præpete volvitur

Cælum rotatu : sed perennem
 Ætherei modulamen axis
 Mulcet laborem. Sistere nescius
 Titam Phlegontem , provolat aureis
 Ubique rerrarum quadrigis,
 Et croceo rigat arva nimbo.
 Hinc Formianis Lesbium in jugis,
 Pomona lucis , flava Ceres agris,
 Et visa Corcyra viretis
 Flora suos geminare fastus.
 Raptura vellus Colchiacum , vagis
 Luctatur ilex Pelia fluctibus.
 Vel ipsa defessam laborat
 Lympha fugax agitare spumam.
 Sicana fulvi nectaris artifex
 Pererrat Hyblam. Non reficit pigram
 Annona formicam. Juvenci
 Quas hilarant , secuere glebas.
 Pronœa cultis pingue novalibus
 Fœcundat uber : vel pluvium patet
 Sudare Cælum , cum marito
 Imbre graves locupletat agros.
 Sic æmulatrix filia siderum
 Virtus , coruscâ mole premit nives
 Atlantis Afri ; donec udâ
 Fronte gemat generosa cervix.
 Non omnis umbræ gratia strenuas
 Decet palæstras ; sed coma populi,
 Quæ texit Alcidaæ decoram
 Cæsariem , madidosque vultus.

Callosa dextram Gloria mœffuit
 Ubique palmas : atque eadem meo
 Inſcripfit has leges metallo,
 Quo pluvio maſefcit auro.

SEPULCHRUM
 BABYLONENSIMUM
 IN MELLE.

Ex Herodot. Lib. I.

Sive,

Ex hac vita piè , ſanctèque diſce-
 dentium Voluptas.

AD FULVIUM HERCULANUM.

O D E XIII.

HINC apage infuſam vagitibus Atticâ
 Platonis

Avis pudicæ Dædalum celeuſma.

Surgentis vitæ primordia vix adeptâ cunas.

Fletus tributo plumbeam malorum

Portendunt luſtris properantibus imminere
 molem,

Quam perimeſcat ferre Pœnus Atlas.

Rectius occiduam Babylonius arbiter ſenectam

Componit Hyblâ , purpurâque mellis:

E 5

Quam-

Quamvis post lucis dilapsa crepuscula auspica-
tum

Nemo soporem, melleamque Lethen
Libarit, nisi quem pietas generosior curuli
Ad astra vexit effedo Tonantis.

Cur Divū tumulos, ut Isocratis excubat feretro,
Soletur auro purpurata Siren?

His mulcēt somnos cōcentibus intonatus æther,
Mirisque nubes faucibus monaulis.

His jam cessis hyems, Boreasque furentior pro-
pinquis

Attritus Austris funeravit iram.

Vernus ubique rosas tepor educat; ebriusque
flammis

Festinat imber fulgurum cachinnos
Post nivæ volucris vestigia cernitis sequaces
Pictis columbas evolare plumis?

Ut nimbos feriunt! ut versicoloribus favillis
Affine tollunt iridis monile!

Lactea trajiciunt confinia, provocantque
magnum

Aulæa lucis hospitiæ volatum

At, sint visâ licet rutilis juga succuti theatris,
Motique postes annuant recludi,

Haud tamen aurifluâ venâ locupletior relicto
Decet feretro destinata merces.

Deciduis tumulum fulgoribus osculatur æther,
Flexisque tellus liliis coronat.

Nec laceri satis est habuisse cadaveris sodales
Plerumque rictus vindices ferarum:

Sapius

Sæpius exectis opobalsama decidere venis;
 Lactisque rivus diluit cruorem.
 Ipsa Thetis Divûm cineri glacialibus procellis
 Erexit ædem, vitreumque culmen;
 Quod Glaucus baccis, Panopea coralliis,
 Palamon
 Sepiret udâ succini favillâ.
 Quæ non Cælitibus laus debita: lacrymatur illis
 Auroræ myrrhas, balsamique rores:
 Et liquidum, si flere potest tamen, excutit
 Voluptas
 E gaudiorum palpebris Hymetton.
 Hæc animo recolas si sæpius, HERCULA-
 NE; dices,
 Divis Hyblæum præbet URNA somnum.

LILIUM CÆRULEUM,
 Quod IRIDIS effigiem nativis colo-
 ribus in flore expressam habeat.

Ex Pier. Valer. Lib. 60.

DIVINÆ MATRIS INFANTEM
 DEUM UTERO GERENTIS
 Symbolum.

ODE XIV.

Diva, cùm septam per humum vepretis,
 Et fatigatos glacie novales

Pergeres BETHLEM, cohibente canâ

Compede lymphas,

Perge, dicebam, mea cura: nam, sis

Cynthio quamvis radiata Nubes,

Et superfusum Gedeonis imbri

Divite vellus:

Inter albentes tamen ipsa glebas

Fulseras Vati niveum, quod IRIM

Claudat argento, tenerâque floris

Casside, germen.

Nec quidem fallor: Solymæa ni me

Sponsa decepit. cecinisse quondam

Hæc tibi visa est, fore Liliorum

Sepibus. alvum

Rite vallatam, Cerealis instar

Aggeris; qui cum tetigit supremum

Areæ culmen, sibi poscit albo è

Vere coronam.

Ergo BETHLÆUM paritura NUMEN,

IRIN emittes. Amor hanc Tonantis

Insulæ pinxit similem, fabroque in

Flore bibentem

Solis æterni radios & ipsi

Intimam Soli. Feret illa terris.

Hospitam divâum domito Gradiivi

Fulmine pacem;

Seque curvabit geminis in orbem

Floreum fulcris: sociata donec

Ima sint summis, pateatque visâ hac

IRIDÈ Cælum

NUN-

NUNDINÆ SEPULCRALES,

Calendis Novembris , vergente
in vesperam die ubique
terrarum indictæ.

AD LICINIUM PALMAM.

ODE XV.

Non Pelusiacâ merce decentius
Ditesces , LICINI ; Nilicâ licet
Stratus sub nebula faucibus aridis

Fulvum rore bibas Jovem ,
Quam gazâ nihili. nec labor est solo,
Scrutarive falso divitias Tuò
Thesauros fodies pulvere ; dum cinis
Spectari pavidus later ;

Flaventemque Midam , & rutilas nives
Natali tincâ contegit ; algidâ
Nec se vellit humo , tristis ubi silet
Longo fabula somnio.

At , cùm conciliis forte Novembribus
Urgent funereas classica nundinas ,
Depromuntur opes , lecta gregariis
Vectigalia Manibus.

Præconis lituum præfica sufficit ,
Emptoresque vocat. Stent feretris rogi,
Aggestæque pyris sandapilæ , & nigrâ
Cupressus murila comâ ,

Quævis umbra suos nuda supervolat
 Collectos cineres. cratibus ossis
 Emergit macies, & putris aureo

Venalis pretio situs.

Pars vendit sterilis jurgia Porcii
 Declamata foro: pars latiam chelyn
 Oblitam tumidæ laudis, & inclytis
 Vatum nubere laureis.

Pars corrosa ducum stemmata, splendidis
 Quamvis picta notis. Pars titulos super,
 Et regum trabeas vilia congerit

Instrumenta novalium.

Pars fulvi spoliū pensile verticis,
 Fati ludibrium gestat, & illis
 Dotalem colubrum, fœtaque marcidis
 Pulvinaria vermibus.

Non hîc spirat Arabs, nec Cilicum calet
 Deflagrata seges: sed luscâ gravis
 Qui perflatur odos merce, salubrius
 Votis suppeditat lucrum.

Cræso major eris, si LICINI, sitas
 Hic mercaris opes. Qui modo nundinis
 Emptorem simulas, non sine scœnore
 Cras vendes lacerum nihil.

* * *

TUBUS

TUBUS OPTICUS,

Quo Humanæ Felicitatis Maculas
Auctor perscrutatur.

AD POLLIONEM ADRIANUM.

O D E XVI.

Absiste tandem POLLIO, plumbeis
Absiste votis. eminus, eminus
Humana cernuntur; nec unquam,
Si propius videantur, æque
Ac sunt, videntur. Putris ad omnium
Præstigiæ fulgura turpiter
Caligat obtutus, sit ipso
Vividior, potiorque Lynceo.
Me si fefellit bractea splendidæ
Felicitatis, non ideo rudem
Offendet olim. sic Parenti
Virginæ, placitumque Divis.
Illam corusco vidi ego Chosrois
Micare Cælo, & volvere Dædalum
Astris choream: mox Sabæos
Pro pluviâ glomerare nimbos:
Fractisque passim nubibus auream
Torquere dextrâ, non sine gaudio,
Plausuque terrarum, procellam;
Et vitreo dare jura mundo.

Ac

At vulsa postquam fragmine siderum
 Tornavit ather, & posuit meis
 Crytalla palpebris, eburno
 Clausa rubo, teretique gemmâ;
 Proh quæ dolosæ scena superbæ
 Spectacula prompsit? tota perhorruit
 Pupilla, fallacemque rerum
 Effigiem specularata flevit.
 Felix in arctum machina carcerem,
 Zona in catenas, in pedicas faces,
 Nubesque cesserunt in atras
 Tristitiæ horridioris umbras.
 Cilissa veras lacryma lacrymas
 Ostendit; ipso fulmen abeneum
 Erupit auro, quod tonaret
 In mediis Libitina gazis.
 Cur aucupatur solis imaginem
 Inauspicato lumine Faustitas?
 Proh quot profanæ fraudulentis
 E radiis patuere labes!
 Potentiorum POLLIO, POLLIO
 Ut pallet ostrum! livor identidem
 Mordet tiaras, & supremos
 Regum apices, trabeasque vertit.
 Inter decoras plurima fluctuat
 Palmas cupressus. Gloria funebrem
 Se prodit umbram, nunc virentem
 Mox piceam explicitura frondem.
 En versipellis quot maculas vitro
 Pandit Voluptas! fulgurat aureis

Epota poclis ; at retorquet
 In teneras aconita fibras.
Cur me fatigat nil cupidum sui.
 Felicitatis fabula ? præpetes
 Abite fraudes ; hinc abite
 Patricio sata monstra limo.
 In altra tollor. Jam radiantium
 Meis patefcunt luminibus fores,
 Valvæque stellarum. Licenter
 Hic oculos , animumque mergam.

EPICEDION

PIIS MANIBUS P. PETRI SALERNI
 Societatis JESU ,

*Reâtoris olim Collegii Panormitani,
 in anniversario die funeris
 emodulatum.*

O D E XVII.

INtermiffa , diu quæ filuit , chelys,
 Desuetusque meis Pegafus attritis :
 Quænam , PETRE , medullis
 Servem vulnera , detegunt.
 Leniri indocilis , nec fatur est adhuc
 Depafci nebulam mœftitiæ dolor.
 Vel cum triftè madefcit,
 Mœrorem pluvium facit.

Hos

Hos inter gemitus , te mihi sæpius
Objectas oculis non humilem piis
Septam Manibus Umbtam.

Quæ fuliginis horreat

Fuscari; maculâ : spirat amabilem.

Ceu quondam , placidis lætitiâ genis,
Innubique serenum

Majestâte supercili.

Vivax vernat hyems vertice , quæ nives

Cygneas superet. nil tamen horridum

Lethi bruma reliquit,

Quod priscum quateret decus.

Ipsam nunc etiam grâtius exprimit,

Utcunque incubuit , pallor imaginem.

Sic tu sæpe solebas

Impallescere Palladi.

At non exanimo candida mens later

Interclusa gelu : vivida fulgurat,

Quamvis claudat ahenus

Torpor sidera luminum.

Agnosco solidum pectus , & hospitam

Arcem consiliis ; quâ stabilem sibi

Æqui splendida cultrix

Virtus condidit exedram.

Et jam , dum recreas nunc mihi palpebras,

Curis visus adhuc fervere , & Articos

Eluctarier , inter

Curarum freta , vortices :

Ut quondam excubiis sæpe domesticis

Assuetus , seculi finibus imperi ,

Lojolea regebas
 Miti examina classico,
 Optatus querulâ non semel Albulâ.
 Aut cum Palladij liminis arbiter
 Gratis cuique parabas
 Venalem sapientiam.
 Tecum nam memini, tunc ego sedulus
 Vestigare jugum Phocidos, in tuos
 Ibam sponte labores
 Per vestigia Cælitum
 Quos tellus alvit ficana; sed sacris
 Vibratus radiis fulgor, & aureæ
 Lucis nimbus euntem
 Sic me terruit, ut procul
 Hærerem attonitus. tu tamen integrâ
 Præpollens acie luminis, obvios
 Conabaris in ignes
 Inferre intrepidum caput.
 Blandis interea nutibus inclyta
 Monstrabas superum sceptrâ, & ianthinis
 Nexas rite tiaris
 Magni nominis infulas;
 Nec non purpureæ stemmata laureæ, &
 Casti veris opes, lilia; & igneas
 In sublime volantum
 Fractis nubibus orbitas
 Mox, ne me pavidum defereres; meas,
 Clamabas, agedum scande rotas: simul
 Tecum vicinus auras,
 Atque omnem Cereris domum

Atque

116 LYRICORUM

Emeni, Siculâ labimur insulâ:
 Te doctâ digiti cuspide cominus
 Ostendente repertas
 Exesâ nive montium,
 Fluviorumque toris, & nemorum jugis
 Heroum latebras, lustraque belluis
 Formidata, tot olim
 Sacris uvida fletibus
 Hic nostris pariter naufraga lacrimis
 Affulsit pietas, quæ locupletius
 Dispensare cœgit
 Imis oscula cautibus.
 Quin, ut certa fides eloquio foret,
 Postquam Virgineas vidimus arces,
 Victorumque palæstras
 Pulcro sanguine roscidas;
 E laurus tereti caudice surculum,
 Et ferrugineo vellimus è specu
 Piæti fragmen achatæ
 Qua duxit maculam rosæ.
 At nunc, PETRE, vagam quò celeras fugam?
 Me priscum comitem negligis? ah sine
 Te complectier Umbram;
 Ne planè rudis obsequi, aut
 Ingratus videar. Sic foret ut tuis
 Hærerem pedibus sarcina penûlis;
 Dum trans cærulea magnum
 Tollis nubila verticem.

AD

AD GRANADILLAM.

O D E XVIII.

Indici felix Cynosura veris,
 Innocens Christi patientis hæres,
 Huc ades nostros GRANADILLA segnis
 Visere campos.

Sat peregrinis latuisse solers
 Exulas hortis, metuisse credam
 Limen Europæ, simul ac profanæ
 Phocidos humor

Imbuit flores. Erycinus eheu
 Sanguis albertem vitiavit Idam,
 Et Dioneos Crocus inter eru-
 bescit amores.

Uda Narcissi coma fabuloso
 Mergitur fato. Clytie perennes
 Devovet Phœbo capitis reclin

Cespitè flexus.
 Proh pudor! nostris vitiata Chloris
 Vernat in pratis, & adhuc moramur
 Floream ferro violare ab imo

Caudice stirpem?
 O furens illam Procyonis æstus
 Urat! aut præceps Aquilo protervâ
 Sauciet brumâ, gelidoque condât

Funere Floram!
 Sat profanatis rediviva terris
 Attulit vernæ GRANADILLA pompæ,

Vir.

Virginis Nymphæ decus , & pudici
Cura Favonî.

Illa nativis bene fulta fibris ,
Lævis enodi calamo comantem
Sustinet gazam , variâque prodir
Iride fastum.

Ver Palæstinis gravidum querelis
Educat risu. nec abest Amoris
Saucii dextrâ pereunte pictum
Stemma Tonantis.

Turget hinc clavis , viridique telo
Flos inhorrescit ; redimitus illinc
Spiculis duros simulat comatâ
Cuspide vepres.

O mihi Hyblæis perarata chartis
Fabra Divinæ Ifiadis supellex ,
Frondeo seu fers adamante tristis
Probra columnæ,

Sive serviles scuticas odoro
Fasce suspendis , tenerumque CHRISTI
Heu trucidati latus innocenti
Vere coërces ;

Ut tuis libare juvat cruentis
Osculum gemmis , avidoque circum-
ire complexu ! sat Amor locuple-
tabit Amantem ;

Si tegas nostros , GRANADILLA , crines :
Aut ubi letho premar , è sepulchri
Fmices rimâ , cineri datura
Frondebis umbram.

PANTHEON
ETHNICORUM
CHRISTIANÆ MILITIÆ
TUBA DEIECTUM.

Sive,

Idololatriæ cultûs Execratio.

O D E XIX.

AUt non coërcet Tænarus æreis
Plutona vinculis, aut humus intumens
Luctamen indignata fractis
Evomuit Phlegetonta fibris.
Vetusta siccis secula faucibus
Bibere Lethen. nec pudor, aut metus
Ab execratæ facis haultu
Derinuit, fatuâque ripâ.
Omnis reclinem natio poplitem
Curvavit Orco. Vix genus Ifaci
Memor Palæstini Tonantis
Thura sacris adolevit aris.
Lucina præscis culta puerperis;
Pales bubulcis, Graia sequacibus
Diana venantum catervis;
Funeris Libitina tædis.
Priapus hortis præfuit, uvidis
Pomona sylvis; cana Ceres satis;

Lyæus

Lyæus uvis, Flora pictis
 Vere novo dominata campis.
 Heu lora squamis imposuit Theris,
 Saturnus hydri, nuda cygnis Venus,
 Regisque Dictæi curules
 Fulva rotas agitavit ales:
 Thyrsos furentes Thyadas Euius.
 Phlegram Medusâ Pallas, Atlanticum
 Tridente Nereus, Castra Mavors
 Fraxineâ temefecit hastâ.
 Toris inussit jura Talassius;
 Fortuna fasces finxit, & eruit;
 Clausitque, reclusitque centum
 Entra seris sua templa Ianus.
 Portenta Divûm! queis modulabilera
 Præana Pindus vovit, & infulas
 Stravere reges; queis Carystos
 Versicolor reparavit ædes.
 Pejora Pluton suavit. Ichneumonem,
 Capramque Memphis, Medus acinacem,
 Syrus Dioneas volucres,
 Et Druydæ coluere viscum.
 Auctum perenni flagitio scelus:
 Sive immolandam fana puertiam,
 Seu flagitaverunt senili
 Post epulas rubuisse venâ.
 Placare nescit Leucas Apollinem,
 Ni tradat undis præcipitem virum.
 Nec surgit Eurus; ni resecto
 Corruat Iphigenia collo.

Hæc purpuratis monstra tamen vetus

Propago vittis compsit ; & æmulo

Rubentis Auroræ pyropo

Sacrilegas satiavit aras.

Agrippa fidus testis ; Hymettio

Cui fabrefactum marmore PANTHEON

Ter visus hydrarum lacertis,

Et famulâ ter obisse circum

Cocytus urnâ. Non scidit hanc humus

Molem revulsis quassa Cerauniis:

Non ipse dejectus trifulcis

Enceladus labefecit astris.

At funeravit monstra Laonicis

Umbrata faxis , ut semel audiit

Feralè stridentem metallo

Nazareum Gedeona , tellus.

Tum Dindymenen , & Cybeleia

Tegi ruinis pignora vidimus.

Io triumphè ! tum momordit

Sanguineas Jovis aula glebas.

O qui Gradivi nobilis infulam

Affectat hæres , trans Japonum Therin

Hoc ære clangat : Sic relictos

Siqua Deos habet ora , franget.

* * *

F

MU-

MURUS BABYLONIUS.

Sive,

Constantia munitus Sapiensis
Viri Animus.

AD FLACCUM LODEGARIUM.

O D E XX.

PAR Amphionæ chely
Non est, FLACCE, mihi barbitos; hæc tamē
Ut ludum Zephyris dedit
E ramis oleæ pendula; Palladis
Fato nescio quo calet,
Et blandum modulis afflat Apollinem.
Ne falsi reus arguar,
Affer plectra puer; quò videar novus
Amphion LODEGARIO.
Haud Thebas canimus; si Babylonium
Munimen Sapientiæ
Luctamur, fatis est. Ludor? an, Africis
Ceu vulsi lapides jugis,
Pergunt ad Siculæ Fata sonum lyræ?
Huc ô currite fumeis
Ærumnæ scopulis. Vis patientiæ
Imi cardinis artifex
Componet solidum. Nacta tenerrimum
Cacâ valle sui lutum
Mens putris, querulo turbine sternitur.
Cur ad tristitia palleat
Frontis Socraticæ ruga decentior?

Amitti

Amitti nequeunt bona,
 Quæ fors nulla dedit. Se locuples, suis
 Nescit mercibus exui,
 Arcanam indocilis pauperiem pati.
 Adversis animus ferox
 Terret fata, gradu calcat, & æreas
 Insternit sabulo vices,
 Quæ sensim coëant molis in aggerem.
 Jam jam Pallade faucius
 In cautes abiit mœror, & ilias
 Fuscis lapsa Cerauniis
 Sensit magnanimi verbera mallei.
 Inconcussa periculis,
 Quamvis fessus Atlas pondere langueat,
 Mens est cauta Panætij.
 Funes, tela, roras, exilium, faces,
 Et quidquid Pbalaris juber,
 Lustrat non madido pumice luminum.
 Haud Phœbi coma palluit,
 Quamvis barbaricis obruta spiculis.
 Nec summum Maleæ caput
 Latratum pelagi vortice corrui.
 Infringi solidus nequit
 Doctræ frontis apex. Clauditur ænæ
 Vi muniminis inscij
 Fortunæ dubiis cedere præliis,
 Vel fractæ Stygis alveo
 Huc audax silicem Sisyphus advehat;
 Quò sit firmior, hunc suis.
 Clam Pallas lapidem mœnibus inseret.

STRENA CALENDIS
JANUARIIS PHILADELPHO
STELLÆ OBLATA.

INFANTIS scilicet DEI CULTER,
quo elatas stirpes animi
refecaret.

O D E XXI.

CUM coronarit radiis recentem
Prima lux annum, violisque pictam
Complerit brumam; PHILADELPHÆ, nostro
Pignus amoris

Exigis plectro. Tua cur iniquus
Vota frustrabor? Pylades Orestis
Obsequi parceret, fugietque totam im-
pendere gazam?

Ut scias nunquam cecidisse laxâ
Pectoris rimâ; tibi mitto carmen
Et DEI CUNIS simul inferentem
VULNERA CULTRUM.

Quid tibi proſit, valeatque; diſces
Nuper incisâ mihi mollioris
Fraxini rugâ. Fovet illa ſacras
Secta Camœnas.

Ne morer munus; pretioſiores
Carminis leges, modulamen, & vim

Metiar nervis. Age, liberales
Exere plausus.

Jussus arcanam coluisse mentis,
STELLA, Corcyram, sine feriatus
Languet vomer; nec adunca frangant
Sarcula glebas.

Hic vel exculto fruticantur arvo
Liliis passim comites cicuta:
Ponè narcissum paliurus altam
Projicit umbram:

Nec queunt velli. Vitiosa proles
Pullulat sparsis rediviva fibris,
Qua suo figat calamo pudicæ
Pignora Floræ.

Est opus ferri resecantis irâ
Luridum gramen. Tumet hispidoso
Carduus fastu? Generosus esto
Ruris in hydram.

Livor occultas alit usque lappas?
Aut in affines tribulos cruenta
Bilis armatur? Celer amputandam
Decute sylvam.

Impigros CULTRI ferientis ictus
Erubescendæ metuere stirpes:
Nec semel sectas acuunt ipsædem
Viribus hastas.

Sic Cytheream jugulata myrtus
Flebit enervem, Paphiæque plagæ
Vix potens; nullas per adulta trudet
Germina flammæ.

126 LYRICORUM

Proh lyræ fatum ! Volitare nostram
 Suetus ad vocem , citaræque nutus,
 Sponte festinat GLADIUS , tuosque ef-
 flagitat usus.

FAVUS MELLEUS IN
 ORE PALÆSTINI LEONIS.

Ex Jud. c. 14.

Clementis sævitæ symbolum.

AD CHRISTIANOS PRINCIPES
 Paræneticon.

ODE XXII.

CUR erubescam præsidis Orphei
 Dignatus æstro limina Cæsarum
 Lustrare , lymphatasque regum
 Fulminibus glaciare tedas ?
 Valete vulgi compita spumeis
 Attrita rixis. Altius alites
 Attollo bigas. Hæret ostro
 Fixa chelys , trabeisque mites
 Inducit iras. Non ego terream
 Aulae secures , quas roseum velim
 Inferre vulnus ? Cur eruentat,
 Ni sis idem panacea , ferrum ?

Armata nunquid dextra Lycaonis
 Est apta scepro? Num temerarij
 Vesana Mezenti voluptas
 Nobilibus memoranda fastis?
 Audite pulchri sanguinis infusæ,
 Quæ gemma vestram comat adorem.
 Audite. Mitescentis ultro
 Dos animi nivem revinxit
 Sidus tiaræ; quod sit amantium
 Magnes Quiritum, quod pretiosius
 Afflet serenum per tumultus,
 Et nebulas popularis iræ.
 Jussurus Hyblæ prætor apum favos.
 Aculeatâ cuspide dexteram
 Exarmat, illimique rostrum
 Melle linat, dominosque nutus.
 Sic Cæsar inter spumea Tethios
 Armenta, Delphin felle caret: truces
 Sublime sulcaturus æquor
 Debuerat renuisse squamas.
 Siticulosas hinc ad Arionem
 Deflexit aures. Est modulaminum,
 Plectrique demulcentis arcanam
 Impatiens gravis ira turbam
 Pallens Orion si fatuum manu
 Devolvat enses, nubibus imminens
 Fuligo cedit; proque densis
 Grandinibus, pluet aura gemmis.
 Saltem togatis regius iliis
 Quiescat ensis: nec capulus tigram

Ementiarur , vel recocto
 Vipereas adamante spiras.
 Bibet cruentam quippe chalybs fitim,
 Sensimque potis diffluet anguibus,
 Non absque vindictæ flagello
 Immeritas populantis urbes.
 Non tam Libyffas , quæ male rugiant,
 Potentiorum liminibus feras
 Reor fugandas , quàm forensi
 Marmaricas ducis ore larvas.
 Frons nubis expers , quæque supercilii
 Arcum venustam flectat in iridem,
 Decet Dynastas. Inde pulchras
 Mollè vibret pharetrata regum
 Pupilla flammæ. Candida sospitat
 Fortuna cives ; si facilis patet
 Accessus aulae , quæ severus
 Uncus abest , Nemesisque plumbum.
 Suum Pericles fixit Olympius
 Tribunal astris , quod nec acinacem
 Nudavit unquam , nec coëgit
 Persephonæ dare colla cives.
 Est officinis , credite , Bistonum
 Recusa vox hæc degener , *Oderint*
Dum terreantur. Imperantum
 Sævitiæ decet esse mitem
 Morbis medelam. Spicula destinat
 Alcon in anguem ; nec ferit anxius
 Parens puellum viperinis
 Implicitum sine lege nodis.

Secetur ulcus , ne putris integros

Incestet artus humor ; at ocyus

Adsit superfusura lenes

Phillyridæ pia dextra succos.

Quot nacta Diras vota Caligulæ

Unam petentis posse Quiritibus

Conflare cervicem ; bipennis

Ne rigidos iteraret ictus?

Servare civem qui potuit suum,

Hic præses esto. Codrus amantior

Custos Athenarum , vel ipsis

Debuerat dare jura sceptris.

Paretur ultro lora remissius

Diverberanti. Vult equus impiger

Blandum coërceri , ferocit

Ad scuticam , rigidosque morsus.

Det mitigatis lina Favoniis

Nauclerus aulæ , nox hyemalibus

Si repat undis , ad propinquam

Remigium cito trudad algam ;

Nec purpuratæ puppis aplustria

Scatere monstris gaudeat : unicum at-

tollat PALÆSTINUM LEONEM

Cui patulo fluat Hybla rictu.

ORACULUM DELPHICUM,
NOSCE TE IPSUM.

Ex Dione Chrysoft. & alijs.

AD SYMMACHUM PARDUM.

O D E XXIII.

Lychnum de tibi DELPHICUM,
Majorem Cynicâ, PARDE, lucernulâ,
Hac sub lege potissimum;
Ne quæras alios; seu careat silens
Doctis Curia Tullis,
Seu suspiret honos bellicus inclytis
Civem Scipiadis parem,
Festinus rapido mergere Baltico.
Ipse es Diogenes tui
Quærendus, duce te, quolibet angulo, &
Arcani cavea fori.
Amissus periit, qui latuit sibi.
Num se Codrus inops brevi
Metitur digito? Num locupletium
Æquat biga decempedam?
Rebus quisque suis, non, Epidaurius
Ut serpens, vigil excubat,
Talparum fatuâ tactus inertia.
Omnes pene simillimos
Narcisso peperit vena Philautiæ.

Nam

Nam quis se videt , ut queat,
 Me vidi luteam , dicere , sarcinam ?
 Quis non plus nimio tumet
 Deceptus stolidæ laudis anhelitu ?
 Audi SYMMACHE , vult Sapor
 Ad currum statui Cyllaron , ut petit
 Cum Latoidos orbitâ ,
 Et consanguineo sole propinquitas.
 E craterè Jovis Nero
 Mentitur Phrygium ducere Lesbium.
 Clausit vitrea Chosroem
 Moles , quæ simulet Numinis ad sui
 Nutum signa rotarier ,
 Orbes circumagi , tempora dividi,
 Imbres nutibus excuti ,
 Et mugire fabris astra tonitruis.
 Sic , dum se tumidos agunt ,
 Quid sint , nosse negant , mella veneficæ
 Potavere superbiæ
 Turpantis niveæ mentis adoream.
 Quot vix æquiparabiles
 Pigris invalido lumine noctuis,
 Cultu litibus ingenti ,
 Decertant aquilis ? Quot sibi laureas
 Credunt implicitas comis ,
 Quamvis calva gerant tempora Simiæ ?
 Therfites in Achillea
 Festinat lituos. Rana loquax strepit
 Chium Zoilus in cycnum ,
 Nemo se monitor lynceus excutit ,

Exploratque sagacius
 Quàm sit vena sui plumbea nominis.
 Non , quidquid temere ferax
 Votum trudit , erunt germina Gloriæ.
 Seu dicatur Isoctatis
 Siren , Cæcilius ; sive clientium
 Phœbi signifer , Attalus ;
 Ni constet meritum , turpiter alites
 Prosternent phaleras humi.
 Nidum , PARDE , tuum cautus ama ; prius
 Plumas inspice , quàm voles :
 Nec te fallat iter. Serpere tutius
 Antiquæ latebrâ domus ,
 Quàm velle Icarium carpere tramitem.

V E C T I G A L
 E U C H A R I S T I C O N

AD ANGELUM VATIS CUSTODEM.

O D E XXIV.

PLumeâ pollens per inane bigâ,
 Dive , cui VATEM niveis regendum
 Credidit loris vigil excubantis
 Cura Pronœæ ;
 Ne , precor , buxi famularis œstrum
 Respuas ; noster tibi cunque sese at-
 tollit in nubes modulatus , & ve-
 sania Cyrrha.

Nam,

Nam, meæ cur te fileam fugacis
Præsidem vitæ, dubiisque magnum
Rebus Alciden? Veto jam canoris,

Te duce, plectris
Otium; qui, cum rudè vagiebam,
Pensiles cælo pluvias, & ignem
Cautus arcebas, teneroque pressum

Pollice ferrum.
Crure firmato, bene suadus idem
Dixeras. Parvam studiosus aram
Extruas Divis, positisque figas

Oscula eeris.
Tunde liberatâ pius usque, & usque
Dexterâ pectus. Patuit cerastis
Rima, quam nullus Phlegetontis unquam
Clauserit horror.

Mitte depexis fatiare turpem
Crinibus luxum; tibi frons cruentis
Horreat dumis. Nocitura flexo in

Flore Voluptas
Instruit casses, latitatque flavo
Tortilis nodo. Fuge littus, cheu
Littus obsessum magicâ profanæ
Cypridis algâ.

Tutius ponti subeas latratum,
Aut obarmatam scopulis Maleam
Nulla demergit, nisi blanda Siren,
Scylla carinam.

Alter Argoâ sine quærat alno
Aureum Colchâ regione vellus:

Alter Auroræ lacrymas profundo e-
vellat Erythrâ.

Te decet cultus viduatus omni
Divitum gazâ , decet obsoleto
Stragulo fastus , hyememque scissâ ar-
cere lacernâ.

Surge : num torpet vigor , innocentâ
Ortus afflatu ? viden incubantem
Urbium votis , fatuisque vulgi
Legibus hydram ?

Ne repentino , cave , dedicatam
Indolem stellis feriat veterno.
Sistit ut nantes echeneis alto

Marmore proras ,
Sistit hæc plures , retrahitque secum
Transfugas Divûm gremio. Dolosam
Crede ; cum charâ genitricis hæret
Blanda papillis.

Callidam dices ; quoties avito
Cardini fletum ciet , aut inertes
Textit ambages , patriâve mordet
Compede furas.

Sibilo terret ? generosus ungui
Obstruas aures. acenita fundit ;
Sume ; nam profunt , patientis amu-
leta Tonantis.

Asperat dumis iter , aut tricenis
Excubat spiris ? animosus infer
Inter obsessum tribulis , & hirtâ
Gorgone callem

Præpetes plantas. mihi crede, quidquid
Sponte calcabis, Rosa fiet, & quæ
Floreat promat fruticante gazâ

Gleba pyropos.

Exuas ergo trepidantis arcem
Ingeni larvis, adero periclis
Sedulus custos, laterique non sper-
nendus Orestes.

Hæc rudi quondam puero canebas.
Vix tuis æquo tamen obsecutus
Parui iussis, monitisque vultu:

Cum mihi visus

Vitream frangi, liquidamque labi
Indolem mentis solidasse: mox ad
Castra LOJOLÆ rapuisse primam in
Bella juventam.

Hic cataphractus, fideique tutus
Parmulâ miles; per ahena ducor
Signa Virtutum. Metanœa cultrix
Sera pudoris

Excipit flentem, pluvioque totam
Obruit luctu Styga. mox Tonantis
Inter amplexus rutilo revinxit

Torque clientem.

Lapsa tum fulvo chelys axe parvum
Reddidit Vatem. mea nec fefellit
Fata testudo; videor pudicam
Scandere Pimplam.

Et Palæstinis violare vinclis
Cerbero fauces. Mihi te patrono,

136 LYRICORUM

Tutus errantes ; ubicunque versor,
Infero gressus.

Ætna descendat : cohibebis ignes,
Torqueat fulmen furiale Mavors ;
Præliaturis properata franges
Pila lacertis.

Provocet nimbos Jovis ira : duces
Iridem vultu. Tumefacta Cauris
Latret , & raucis fremat usque Doris
septa Caphareis :

Fida flagrabis Cynosura fluctus
Inter , & pulsas Aquilone syrtes,
Quin & arcanis quoque justa trades
Fræna procellis.

Nam vel iratum cohibes , vel atrâ
Nube mœroris tericum venustò
Oris occurſu relevas , & albâ
Fronte serenas.

Plura quid poscam , nisi quod , feretro
Cum fatigatam , laceramque rimis
Liquero cymbam , redivivus addar
Navita stellis ?

Tum coronabis mihi , Dive , canos
Laureâ crines. Patiére Tiphis
Interim pingi , sociusque nostræ
Puppis Achates.

):(o):(

MO.

MONITORIUM FULMEN.

*Ex Senec. lib. 2. nat. quest. cap. 39.**Sive,*Excitatus ab alienis cladibus ad
Pietatem Animus.

AD ALBERTUM TUSCUM.

O D E XXV.

QUÆ sint missilium nescia fulminum
 Phocarum è spoliis cingula baltheo
 Frustra, FUSCE, paras. qui socialibus
 Stipatur vitiiis, Acroceraunia
 Gestat multi fidâ verticis areâ.
 Non, Tusco Autolemus vortice si diu
 Mergat cæsariem, Numinis igneam
 Vitabit pharetram. Pervigil undique
 Occursat Nemesis, cui latebræ dolus
 Iratas refugit ludere palpebras.
 Tranat sæpe Thetin pœna nocentium
 Demersura nefas: hinc tumulum struît
 Leandro liquidi gurgite marmoris.
 Nunc Bacchi Samiâ tortilis amphora
 Inserpit Scytale. sensit Anacreon
 Spirarum laqueos, vindice faucibus

Ob.

Obstructis acino. Dumque sua tumer
 Chilon lætitia, palluit Æacum.
 Non unus cedrens sub laquearibus
 Suspensam fragili vimine cuspidem
 Damocles metuit. Quisque domesticis
 Pallet supplicii: nec Capitolio
 Si plausum rapiat, fulmina molliet.
 Quæ fovit Latios curia Cæsares,
 Hos ferro minuit. rara Quiritium
 Servant legitimum vellera muricem.
 Condit palma cruces; si scelus inclytis
 Nudavit foliis. Colchiacos idem
 Succos Attalicâ miscuit hydria.
 Quo se cunque rotat flagitium. sequax
 Hinc Ætna in piceum volvitur Adriam:
 Illinc sylva suas armat aheneis
 Cupressus jaculis, & salebras feris:
 Imis mugit humus faucia vallibus,
 Et fessus dubio nutat Atlas globo.
 Auditis monitus disce periculis:
 Ne serò sapias. Fervida censuit
 Olim posse Gothus missilibus procul
 Averti jaculis fulmina. Fulmina,
 Et quidquid pharetrâ fert Nemesis suâ,
 Eludes, Pietas innocuam comis
 Si det forte tuis serpere lauream.

* * *

MAGNES

MAGNES LYRICUS.

Qui MONOMACHORUM GLADIUM
ad quæstionem rapiat,
Ne tot illius illatæ Urbibus clades,
ac vitia delitecant.

O D E XXVI.

QUO mitioris flamine barbiti
Revello Marti fulmen ? ad osculum
Lyræque , concentusque præceps
Penè ruit , teneroque morsu
Ensis pependit dulcè sonantibus
Ad plectra nervis. Nunc adamantinis
Descende valvis ô nocentem
Diva ferox cruciare vinculis,
Flagrisque , Ferri impune volubilis
Astræa cladem ; sicque velis , uti
Quondam Tolosanum tribunâl
Sacriligo vel in ense justas
Explevit iras , digladiantium
Punire sicam : quò pudeat magis
Patrasse tot rixas ; & hauftam
Colluviem furiarum utrique
Præpandat orbi. Proh Nemesis probrum !
Licetor moratur fulmina verborum ?
O perge jam pridem expetiris
Innocuus furor esse pœnis.

Torquendus est nunc ultor acinaces;
 Extorqueatur donec iners pudor
 Tristis metalli, seque rubris
 Pœniteat maduisse rivis.
 Num ludor? ohe! tinnulus in meas
 Irrupit aures plangor. aheneis
 Plerumque venis molliorem
 Elicit Metanœa fletum.
 Jamque execratum cuique nefas chalybs
 Inexpitatus promere cogitur;
 Sic verba distinguente luctu,
 Ad citharæ Latialis ictum.
 Satelles iræ, turpè ruentium
 In bella vindex arbiter, aurei
 Bipennis ævi; luctuosa
 Nobilium laniena legum,
 Quid heu fatebor? quidve loquar miser;
 Me, me ipse prodam? me scelerum ducem.
 Me cuncta terrarum prementem
 Excidiis Phaëthonta jactem?
 Ab comminutis tutius artibus
 Me fata solvant; me vel hiantibus
 Immanè fibris in vetustas
 Trudat humus tremefacta cunas.
 Illic profundo mergerer otio,
 Dedisceremque explere furentium
 Certamen irarum, & cruentam
 Sandapilis onerare Lethen.
 Verum pudendas nescio quæ vetor
 Silere fraudes. Urgeor; urgeor

Ad flagra responsurus. Huc ô
 Dedecorum properate cœtus,
 Fulcite patrem. Nôvi ego singulis
 Aptare labem nominis, & rudi
 Opprobriorum penicillo
 Cuique suam maculare frontem.
 Olim decoram gessimus indolem,
 Sensumque venis; cùm Cerealibus
 Devotus arvis, consularis
 Vomer eram; famulumve Cyri
 Rastrum viretis, aut Mærotico
 Falx grata Baccho. Dum mihi nescia
 Humus cruentari, Gradivuum
 Triticeis simulabat hastis,
 Culmisque frugum. nec deerat cruor
 Effusus uvis: visa ubi Massico
 Fervere conflictu, & Falernis
 Præla diu rubeisse spurnis,
 His me fruentem vidit ab igneis,
 Torvumque risit Mulciber ætriis;
 Donec liquefactis cœgit
 Gorgonas incubuisse venis.
 Miscens ruinas, nec reparabilis
 Ictum Mægæræ, & prodigialium
 Tristem cometarum ruborem, &
 Fulmineæ grave pondus Ætne:
 Ergo minacem indultus imaginem,
 Machara Graiis, sica Quiritibus,
 Cateia Germanis, & atrox
 Quà Latiae tonuero voces

Appellor ensis. Me fatuis Scythes
 Dignatur aris. Me Pbaros, & suo
 Lacon obarmatus Lycurgo
 Dalmatico rubefecit auro.
 Me sumptuoso pendula baltheo
 Vagina passim fibulat, Indicis
 Admorfa gemmis, feriatum
 Nulla tamen finit umbra Ferrum.
 Nam sæpe spiras nactus in intimos
 Illabor artus; spectraque gloriæ,
 Læsiq; vibices honoris
 Objicio metuendus ultor;
 Siticulosum donec inæstuet
 In probra votum sanguinis. Hinc sequax
 Tumultus, armataque Diræ,
 Et piceo Libitina curru.
 Dijudicatis Marte calumniis
 Contaminantur secula: nemini
 Pepercit hæc unquam libido,
 Cui pavidum latus ipse texti
 Mars si puellis ilia ludicris
 Præcingit armis; languero parvulâ
 Eductus è thecâ. Sed illis
 Vipereum nociturus idem
 Inspiro sensim virus; idoneas
 Quò sugat iras firma; crepundiis
 Ut cessit, & castis parentum
 Consiliis valedixit, ætas.
 Intaminatus labe forem, meas
 Rubigo vires si tereret: tamen

Detergor usque : destinata
 Cote novam reparare semper
 Jussus juventam , fulgeo. Thracias
 Saltem phalangas cuspide figerem.
 Heu civis in civem rotatur
 Degeneres luiturus iras.
 Jam nil Oresti , nil Pylades suo
 Credit sodali. jura veterrima
 Sodalitatis diluuntur,
 Indomitam itimulante bilem
 Rumoris æstro quâ duce , tristibus
 Conviviorum fercula præliis
 Miscentur , impelluntque Bacchum
 Sanguineis fluitare rivis.
 Quid multa ? fratrem frater , & impius
 Quandoque patrem natus ahenco
 Irritat occursum ? nec atrox
 Attonito cadit ira ferro.
 Nunc pulsa retro volvite lucidas
 O astra bigas. nunc Lapitheias
 Visure mensas , trade Parcis
 Phœbe comam , refugisque sistas
 Æthona loris. Impia Ferro
 Bibunt metallo lustra proterviam ,
 Ubique naturæ revulsis
 Legibus , imperioque Divum
 Reflagitantum non semel ebris
 Cruore vindex supplicium reis
 Bacchatur extricata nodis
 Improbitas : quatit arma Pluton

Ergone vivam tot furialium
 Seges malorum, Tisiphones flagrum,
 Choragus Umbrarum, & timendus
 Innocui populator ævi?
 Me, me Tonantis solvite fulmina:
 Et, ut scelestus tantum ego denoter,
 Vagina, quæ peccare nescit,
 Haud trifido feriatur igni.
 Hæc fatus ENSIS, visus ab uvidâ
 Fudisse Ferri cuspide lacrymas,
 Non expiaturas nocentum,
 Quas faturo dedit are, clades.

TESSERÆ HOSPITALES
 PEREGRINANTIUM

SUB SIGNO COLUMBÆ.

Sive,

Morum Innocentia.

AD LUDOVICUM SAVIANUM
 nonnullas Europæ regiones pera-
 graturum. Propempticon.

ODE XXVII.

PRome candidum meo
 Omen sodali, Phœbe, SALVIANO,
 Patriâ liburnicam
 Dum solvit algâ, strenuus timendæ

Do-

Doridos pericula,
 Terrasque ad usque proximos Ibero
 Transilire margines.
 Adhuc moraris excubante flammâ,
 Septies, & amplius
 Erecta Sicanos irrigare clivos?
 Distines adhuc pigram
 Tero propinqui fluminis COLUMBAM,
 Quæ rudem suo regat
 Ratem volatu, plumeâque pulchram
 Irin exprimat nive?
 Meretur omen, cum sit in Minervæ
 Fluctibus Pharos sui,
 Et eruditâ naviget phaselo.
 Quin Therin supervolat
 Torquatus ales, cum profana rerum
 Lacteo premit pede;
 Solique fixus indolem coruscis
 Induit monilibus,
 Bibitque lucis innocentis ignem.
 Sic redux ab aureâ,
 Nitore morum dives, officinâ
 Italum peter latus;
 Visaque Româ, Mincioque, sistet
 Flebilem Pado fugam;
 Tam dulcè pascet Insubrum stuporem.
 Ite, confragas solo
 Æquare rupes, liberumque ferro
 Pulchra Najadum cohors
 Mollite callem Mollibus coronat

Alpium caput rosis,
 Arctoque visæ nunciat salutem.
 Jamque Teutonum gelu,
 Rhenoque mergit orbitam Quirinis
 Ebriam leporibus;
 Auroque suadet fluctuare ripam.
 Jam Druentiaæ fores
 Ingressus, innocentiaæ frueudas
 Liliis dedit nives.
 Hinc expetitos ductus ad supremæ
 Cardines Iberiaæ,
 Fausto notabit unione soles;
 Quos rubentibus crocis,
 Horæque fulvis funerent procellis.
 Nam suæ potissimus
 Virtutis hæres explicabit inter
 Gloriaæ Favonios
 Sublimiores SALVIANUS alas;
 Donec inserat comam;
 Cœptumque figat infulis volatum.
 Hæc reversa regiis
 Hispaniarum finibus carina
 Nunciabit. Auguror
 Futura Vates, sit fides Camœnis
 Cultus insolens vitæ
 Votis PEREGRINANTIUM HOSPITALIS
 TESSERÆ vices agit,
 Simulque pennæ per corusca laudum
 Evagantis atria,
 Quo pulcra Virtus propulit secures.

Faustitatis aureo

Temone fertur (Sic dedere fata)

Quisquis arbiter sui

Expressit albis moribus COLUMBAM.

ASTRORUM
TRIUMPALIS POMPA,
Cùm in Cælum DEI GENITRIX
VIRGO commigraret.

DITHYRAMBUS.

O D E XXVIII.

Surge pluma, quæ nivalem

Reddis alitem, revinctum

Torque Virginis clientem.

Totus emicat medullis,

Qui per auras ad volandum,

Perque Divûm regna vatem mentis ardor
provocat.

Ite factus fabulosam

Mentientes Hippocrenen.

Me coruscis picta gemmis

Phocis afflat, quæ per ignes

Diffluentem trudit Hyblam,

Lacteosque trudit amnes astris Urna con-
color.

Vatis Orpheos refixa
 Lucidis Testudo valvis
 Sponte decidit , meumque
 Penè pollicem laceffit.
 Durus est qui tot triumphis
 Pervicaci feriatuſ conquieſcat otio.

Ergo , nubium profundos
 Dum ſupervolat reſceſſuſ
 Fulſa Cœlitum nivoliſ
 Diva bigiſ , gratulantem
 Siderum canamus arcem ,
 Virginiſque ludibundiſ obviã ſpectaculiſ.

Ter volubili rotatu
 Pulſuſ æther , & ſonoro
 Orbis orbe circumactuſ ,
 Hinc , & hinc plauſu pyropiſ
 Geſtientiſ , fatigat
 Mille fulgidã Tonantiſ Regiã concentibuſ.
 Ad ſuave ſuſcitatuſ
 Molis aureæ fragorem ,
 Dux choreæ purpuratã
 Virgo dirigit catervã.
 Dumque ludit inter igneſ

Duplicatiſ inſonatã mulcet aulam gaudiis.
 Comit interim jubatã
 Africanuſ fulgor irãſ :
 Qui volantiſ ad curuleſ
 Orbitã Divæ reclineſ
 Curvat armos , & rubentem
 Urget aſtra poſt quadrigæ pulvereſ rugitibuſ.

Mitè Sirium latrantem
 Præda fugit, ut retorſit
 Innocenti felle morſus
 Ad volucris ſigna rhedæ;
 Quam trifulcis Hydra linguis,
 Quam jocofa concitatis Urſa lambit oſculis.

Hic Orion mitigatus
 Fulgurantem ſtravit enſem:
 Proque turbinum procellâ,
 Emicantem fudit imbrem.

Hic pharetram laureato
 Vere Chiron, & minaces ſepſit arcus iride.

Fregit invidi pudoris,
 Quæ ſorum claudit agmen,
 Vincla Pleias: jamque denſam
 Poſt Atlantidum choream
 Dum ſereno plaudit ore,

Diluendas luctuoſo ſuadet igni lacrymas.
 Dives obſequi Bootes
 Plauſtra deſtinat trophæis;
 Et coruſcas è capillis
 Juſſa Gnoſſias Virago
 Fabularier coronas,

Imminentibus ſequaces fert triumphis inſulas.
 At propinqui ſtemma veris,
 Mugienti luce Taurus
 Chloridos vocat labores,
 Perque ſiderum novales
 Purpurantibus roſetis,

Et pruinis liliorum dulcè pingit aream.

150 LYRICORUM

Ludor ? An liquentis auri
 Scena pandit Amphitriten,
 Quâ fugaci mille lusus
 Orbe Delphin elaborat,
 Quâ carinam mergit Argo

Proque linteis vetustum vellus Austris ex-
 plicat ?

Huic imaragdinae periculum
 Sponte molliunt Maleæ :
 Huic coralliis onustum
 Sternit Æolus tridentem.

Jamque fulvos inter æstus
 Pulchra, pinus ad beatas rostra flexit ia-
 sulas.

Ite navitæ (propinquâ
 Fronte littorum canorus
 Auspicatur vota Cygnus)

Ite siderum propago;

Virgo jam Tonantis ostro

Mollè sulca conquievit, osculata filium.

Ite, lucidam capillis

Virginalibus tiaram

Implicate. Nympha vestros

Poscit ignes. Jam momordit

Luna furas : perque vultus ;

Perque palpebras cucurrit lucis amne De-
 lius

Solis interim quadrigæ

Lora Faustitas gubernat,

Quæ Phlegontis inquietâ

Nectar unguâ propinat.

Quæque fervidis Eoi

Terret eminus cometas igneos hinnitibus.

Visa divitis metalli

Ire flavis lustra venis;

Et liquentium leporum

Fluctuare risus alveo.

Quin voluptas æstuantum

In profundo gaudiorum sospes est At-
lantico.

Plura cominus tueri

Fammeo vetor sereno.

Claude Vati, Diva, rivos.

Molliora plectra tangam.

Cum perennes explicabo

Cygnus alas, pulchrioris ad Caystri mar-
ginem.

